

**ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԱՍՏՎԱԾԱԾՆՉՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆՔԸ ԱԼԿՈՀՈԼԻՆ ԵՎ
ՀԱՐԲԵՑՈՂՈՒԹՅԱՆԸ
SPECIAL TOPIC: BIBLICAL ATTITUDES TOWARD ALCOHOL AND ALCOHOLISM**

I. Աստվածաշնչյան տերմինները

Ա. Հին Կտակարան

1. *Yayin* – Սա հունարեն գինի բառի ընդհանուր տերմինն է (BDB 406), որը կիրառվել է 141 անգամ: Ստուգաբանությունը անհայտ է, քանի որ ունի Եբրայերեն արմատ: Այն միշտ նշանակում է թթվեցրած պտղաջուր՝ հիմնականում խաղողի: Տիպիկ սուրբգրային հաստվածներն են՝ Ծննդ.9:21, Ելից 29:40, Թվոց 15:5,10:
2. *Tirosh* – Սա «նոր գինին» է (BDB 440). Մերձավոր Արևելքի կլիմայական պայմանների պատճառով թթվեցումը /խմորվելը/ սկսում էր հյուսիս քամելուց վեց ժամ անց: Այս տերմինը վերաբերում է թթվեցման ընթացքի մեջ գտնվող գինուն: Մի քանի տիպիկ սուրբգրային հաստվածների համար նայեք 2 Օր.12:17, 18:4, Ես.62:8-9, Ովս.4:11.
3. *Asis* – Ակնհայտ է, որ սա ակոհոլային ընպելիք է («քաղցր գինի» BDB 779, օր.՝ Հովել 1:5, Ես.49:26).
4. *Sekar* – Սա «ուժեղ խմիչք» տերմինն է (BDB 1016). Եբրայերեն արմատը կիրառվում է «հարբած» կամ «հարբեցող» տերմինում: Այն իր մեջ պարունակում է ավելացված մի քան, որը ավելի է ակոհոլացնում: Այն *yayin* բառի հոմանիշն է (տես՝ Առակ.20:1, 31:6, Ես.28:7).

Բ. Նոր Կտակարան

1. *Oinos* – *yayin* բառի հունարեն համարժեքը
2. *Neos oinos* (նոր գինի) – *tirosh* բառի հունարեն համարժեքը (տես՝ Մարկ. 2:22).
3. *Gleuchos vinos* (քաղցր գինի, *asis*) – Թթվեցման սկզբնական փուլում գտնվող գինի (տես՝ Գործք 2:13):

II. Աստվածաշնչյան կիրառությունը

Ա. Հին Կտակարան

1. Գինին Աստծո պարգևն է (Ծննդ.27:28, Սաղմ.104:14-15, Ժող.9:7, Ովս.2:8-9, Հովել 2:19,24, Ամովս 9:13, Չաք.10:7):
2. Գինին զոհաբերության մի մասն է կազմում (Ելից 29:40, Ղևտ.23:13, Թվոց 15:7,10, 28:14, 2 Օր.14:26, Դատ.9:13):
3. Գինին օգտագործվում էր որպես դեղամիջոց (2 Թագ.16:2, Առակ.31:6-7):
4. Գինին կարող է իսկական պրոբլեմ լինել (Նոյ՝ Ծննդ.9:21, Ղովս՝ Ծննդ.19:33,35, Նաբաղ՝ 1 Թագ.25:36, Ուրիա՝ 2 Թագ.11:13, Ամոն՝ 2 Թագ.13:28, Հեղի՝ 3 Թագ.16:9, Benhadad – Բենադաղ՝ 3 Թագ.20:12, Իշխանները՝ Ամովս 6:6 և Կանայք՝ Ամովս 4):
5. Գինին կարող է չարաշահվել (Առակ.20:1, 23:29-35, 31:4-5, Ես.5:11,22, 19:14, 28:7-8, Ովս.4:11):
6. Գինին արգելված է որոշ խմբի մարդկանց (ծառայության մեջ գտնվող քահանաները՝ Ղևտ.10:9, Եզեկ.44:21, Ուխտավորները՝ Թվոց 6, և իշխանները՝ Առակ.31:4-5, Եսայի 56:11-12, Ովս.7:5):
7. Գինին օգտագործվում է էսկատոլոգիական միջավայրում (Ամովս 9:13, Հովել 3:18, Չաք.9:17):

Բ. Միջաստվածաշնչյան

1. Չափավոր գինին շատ օգտակար է (Ժող.31:27-30):
2. Ռաբբիներն ասում են. «Գինին դեղամիջոցներից ամենալավն է, որտեղ չկա գինի, այնտեղ կարիք կա դեղերի» (Baba Bathra 58b):

Գ. Նոր Կտակարան

1. Հիսուսը մեծ քանակությամբ ջուրը վերածեց գինու (Հովհ.2:1-11):
2. Հիսուսը գինի խմեց (Մատթ.11:18-19, Ղուկ.7:33-34, 22:17):
3. Պետրոսը մեղադրվեց «նոր գինով» գինուլցած լինելու մեջ՝ Պենտեկոստեի օրը (Գործք 2:13):

4. Գինին կարելի է օգտագործել որպես դեղամիջոց (Մարկ.15:23, Ղուկ.10:34, 1 Տիմ. 5:23):
5. Առաջնորդները չպետք է չարաշահեն գինին: Սա չի նշանակում, որ ամբողջովին զրկվեն դրանից (1 Տիմ.3:3,8, Տիմ.1:7, 2:3, 1 Պետ.4:3):
6. Գինին կիրառվում է էսկատոլոգիական միջավայրում (Մատթ.22:1գ, Հայտն.19:9):
7. Հարբեցողությունը դատապարտված է (Մատթ.24:49, Ղուկ.12:45, 21:34, 1 Կորնթ. 5:11-13, 6:10, Գաղ.5:21, 1 Պետ.4:3, Հռոմ.13:13-14):

III. Աստվածաբանական հասկացությունը

Ա. Բարբառային լարվածությունը

1. Գինին Աստծո պարզևն է:
2. Հարբեցողությունը մեծ պրոբլեմ է:
3. Որոշ մշակույթներում հավատացյալները պետք է սահմանափակեն իրենց ազատությունը հանուն ավետարանի (Մատթ.15:1-20, Մարկ.7:1-23, 1 Կորնթ.8-10, Հռոմ.14):

Բ. Տրված սահմաններն անցնելու հակվածությունը

1. Աստված է բոլոր բարիքների աղբյուրը:
2. Անկում ապրած մարդկությունը չարաշահել է Աստծուց տրված բոլոր պարզևները՝ դրանք տանելով Աստծո կողմից դրված սահմաններից դուրս:

Գ. Չարաշահումը մեր մեջ է և ոչ թե իրերի: Ֆիզիկական արարչագործության մեջ ոչ մի չար բան չկա (տես՝ Մարկ.7:18-23, Հռոմ.14:14, 20, 1 Կորնթ.10:25-26, 1 Տիմ.4:4, Տիմ.1:15):

IV. Առաջին դարի հրեական մշակույթը և խմորումը

Ա. Խմորումը սկսում է շատ շուտով՝ խաղողը տրորվելուց մոտ վեց ժամ հետո:

Բ. Հրեական ավանդույթն ասում է, որ մակերևույթին թեթև փրփուր է երևում (խմորման նշան), ապա այն ենթակա է գինու տասանորդի (*Ma aseroth* 1:7): Այն կոչվում էր «նոր գինի» կամ «քաղցր գինի»:

Գ. Սկզբնական ուժեղ խմորումը ավարտվում էր մեկ շաբաթ անց:

Դ. Երկրորդ խմորումը տևում էր մոտ քառասուն օր: Այս վիճակում այն համարվում էր «հին գինի» և կարող էր մատուցվել զոհասեղանի վրա (*Edhuyyoth* 6:1):

Ե. Գինին, որը հանգստանում էր իր մրուրի մեջ (հին գինին) համարվում էր լավ գինի, սակայն օգտագործումից առաջ պետք է լավ քամվեր:

Զ. Գինին համարվում էր պատշաճ կերպով հնեցված, սովորաբար մեկ տարի խմորումից հետո: Երեք տարին ամենաերկար ժամանակն էր, որ կարող էր ապահով պահվել: Այն կոչվում էր «հին գինի» և պետք է նոսրացվեր ջուր խառնելու միջոցով:

Է. Միայն վերջին 100 տարիներին է, որ ստերիլ միջավայրի և քիմիական հավելումների շնորհիվ հնարավոր է դարձել խմորման ժամկետը երկարացնել: Հնագույն ժամանակներում մարդիկ չեն կարողացել կանգնեցնել բնական խմորման ընթացքը:

V. Եզրահանգում

Ա. Համոզվեք, որ ձեր փորձառությունը, աստվածաբանությունը և սուրբգրային մեկնաբանությունը չի թերագնահատում Հիսուսին և առաջին դարի հրեական/Քրիստոնեական մշակույթը: Նրանք հաստատ լիակատար ժուժկայներ չէին:

Բ. Ես չեմ պաշտպանում ակոհոլի հասարակական օգտագործումը: Ամեն դեպքում, շատերը չափազանցեցրել են այս թեմայի շուրջ Աստվածաշնչի դիրքորոշումը և այժմ պահանջում են գերազանց արդարություն մշակութային՝ հարանվանական հակվածությամբ:

Գ. Ինձ համար Հռոմեացիների 14 և 1 Կորնթացիների 8-10 հատվածները ապահովում են իմ հավատակիցների և մեր մշակույթի մեջ ավետարանի տարածման համար սիրո և հարգանքի հիման վրա խորաթափանցություն և ուղեցույց, ոչ թե անձնական ազատություն կամ դատելու քննադատություն: Եթե Աստվածաշունչը հավատքի և ապրելու համար միակ աղբյուրն է, ապա հնարավոր է մենք բոլորս պետք է ևս մեկ անգամ մտածենք այս հարցի շուրջ:

Դ. Եթե մենք համոզվենք, որ կատարելապես ժուժկալ լինելը Աստծո կամքն է, ապա դրանով ի՞նչ կակնարկենք Հիսուսի մասին, ինչպես նաև այն արդի մշակույթների, որոնք պարբերաբար օգտագործում են գինի (օր.՝ Եվրոպան, Իսրայելը, Արգենտինան):